

Asia: VN/2245/2020

Utkast till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av upphovsrättslagen och 184 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation

Svararens roll och bransch. Välj den som mest beskrivande

1. Upphovsman eller utövande artist (inklusive förening eller annan organisation som representerar dessa)

-

2. Innehållsindustri (inklusive föreningar och andra organisationer som representerar dessa)

-

3. Mellanhänder (inklusive föreningar och andra organisationer som representerar dessa)

Onlinetjänst för delning av innehåll, annan aktör inom plattformsekonomi eller social media

4. Arbetstagar- och arbetsgivarförbund

-

5. Kulturarvsinstitution (inklusive föreningar och andra organisationer som representerar dessa)

-

6. Aktör inom undervisning och forskning

-

7. Offentlig sektor

-

8. Medborgare, konsument eller annan slutanvändare (inklusive föreningar eller andra organisationer som representerar dessa), övriga organisationer

-

Allmänt. Välj ett av dessa, ifall ni inte har något närmare att yttra om propositionen.

Välj ett av dessa, ifall ni inte har något närmare att yttra om propositionen. Ni kan lämna härpå följande frågor obesvarade.

-

1. Frågor om propositionen i sin helhet

Syftet med propositionen är att modernisera upphovsrätten så att den bättre motsvarar behoven i den digitala tidsåldern. Är förslaget i sin helhet ett steg i rätt riktning?

Ingen åsikt/Vet inte

Syftet med propositionen är att uppnå en rättvis balans mellan uphovsmännens och de utövande konstnärernas, innehållsindustrins och andra kommersiella aktörers intressen samt samhällets (inklusive kulturarvsinrättningarnas, läroanstalternas och medborgarnas och slutanvändarnas) intressen. Är förslaget i sin helhet till denna del ett steg i rätt riktning?

Ingen åsikt/Vet inte

Saknas det helt i propositionen någonting som det skulle vara nödvändigt att föreskriva om i detta sammanhang? Vad?

We note that Article 17(8) Directive (no general monitoring obligation) has not been directly transposed into the Bill.

The Directive is clear that the application of Article 17 shall not lead to any general monitoring obligation. This means, inter alia, that the “best efforts” requirement and other obligations deriving from the application of Article 17 have to be implemented and interpreted as not leading to an obligation of general monitoring on the part of the online content sharing service provider (OCSSP).

We therefore propose that for reasons of legal certainty and clarity, an express transposition of Article 17(8) Directive be introduced in the draft bill.

2. Frågor om datautvinning (URL 13 b, DSM-direktivet 3 ja 4 art.)

I upphovsrättslagen föreslås en ny 13 b § om framställning av exemplar för datautvinning. Genom paragrafen genomförs artikel 3 (datautvinning för vetenskapliga ändamål) och artikel 4 (datautvinning för allmänna ändamål) i DSM-direktivet. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

3. Frågor om användning av verk i undervisnings- och forskningssyfte (URL 14, 18, 19 a, 21, 50 c, 64 c §, DSM-direktivets 5 art.)

a. Användning av verk inom undervisning och vetenskaplig forskning (URL 14 § 1 och 4 mom.)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

b. Samlingsverk som används inom undervisning (URL 18 §)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

c. Organisation som administrerar ersättningar (URL 19 a)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

d. Offentligt framförande (URL 21 §)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

e. Territoriell tillämpning av inskränkningen gällande användning i undervisningssyfte (URL 64 c §)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

4. Frågor om bevarande av kulturarvet (URL 16.1 §, 16 d och 16 e §, DSM-direktivets 6 art.)

I upphovsrättslagens 16 § 1 mom. föreslås bestämmelser om rätten för allmännyttiga bibliotek, arkiv eller museer som är öppna för allmänheten att framställa exemplar av verk som finns i deras egna samlingar för bevarande av kulturarvet. Nuvarande 16 d och 16 e § föreslås ändras så att det i fortsättningen ska föreskrivas uttömmande om det organisatoriska tillämpningsområdet för bestämmelserna om arkiv, bibliotek och museer i 16 e § i stället för genom förordning av statsrådet. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

5.1. Allmänna frågor gällande användning av utgångna verk i kulturarvsorganisationer

a. bestämmelser om användning av utgångna verk vid kulturarvsinstitutioner föreslås i 16 g-16 j §. Användningen kan endast omfatta verk som hör till kulturarvsinstitutionernas samlingar. Vid beredningen har utgångspunkten varit att det i direktivet tillåtna användningen av ”verk eller alster (eller en uppsättning av dylika), som inte är tillgängligt för allmänheten via sedvanliga kommersiella kanaler” syftar till att säkerställa att användning med stöd av avtalslicens eller inskränkning av upphovsrätten inte har några betydande negativa konsekvenser för den kommersiella marknaden för verken. Instämmer ni i denna uppfattning? Om inte, hur ska begreppet i direktivet förstås?

-

b. Enligt den föreslagna 16 g § får ett verk eller en grupp av verk i kulturarvsinstitutionens samlingar med stöd av avtalslicens göras tillgängliga för allmänheten gränsöverskridande (64 d §). Instämmer ni i att det är ändamålsenligt att den kollektiva förvaltningsorganisationen gör en bedömning av om användningstillstånd för ett verk kan beviljas på ett sådant sätt att det inte har någon negativ inverkan på den kommersiella marknaden för den grupp verk som användningstillståndet gäller? Om inte, vem ska göra denna bedömning och på vilka grunder ska den göras?

-

c. bestämmelser om användning i vissa fall av utgångna verk med stöd av en inskränkning av upphovsrätten föreslås ingå i 16 h §. I paragrafen anges vissa kriterier för när ett verk kan anses vara utgången, om det inte är känt att verket fortfarande finns tillgängligt via kommersiella kanaler. Syftet med kriterierna är att underlätta bedömningen av när ett verk (i allmänhet) kan anses vara utgången. Är bestämmelserna till nytta vid bedömningen av under vilka förutsättningar verk får användas med stöd av en inskränkning av upphovsrätten?

-

d. Enligt den föreslagna 16 j § har kulturarvsinstitutionen det huvudsakliga ansvaret för att inlämna behövliga uppgifter till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet. Även en kollektivförvaltningsorganisation kan anmäla att förbudsrätten har utnyttjats. Förslaget innehåller inga bestämmelser om en s.k. kontaktpunkt (Contact Point), som skulle besluta vilka organisationer som får använda databas över utgångna verk som upprätthålls av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet. Behövs det en sådan kontaktpunkt i Finland, och om det behövs, vilken instans ska sköta uppgiften?

-

5.2. Noggrannare paragrafvisa ståndpunkter gällande URL 16 g - 16 j och 64 d §

a. Användning av utgångna verk på basen av avtalslicens (URL 16 g §)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

b. Användning av utgångna verk med stöd av en inskränning i vissa fall. (URL 16 h)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

c. Användning av förbuds rätt (URL 16 i)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

d. Registrering av uppgifter om användning av utgångna verk (URL 16 j §)

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

6. Frågor om avtalslicenssystemet (URL 26 §, DSM-direktivet 12 art.)

a. I artikel 12 i DSM-direktivet ges medlemsstaterna möjlighet att föreskriva om kollektiv licensiering med utsträckt verkan. I Finland utnyttjas det nationella handlingsutrymmet genom att bibehålla avtalslicenssystemet enligt 26 § i upphovsrättslagen. Det föreslås dock att paragrafen preciseras med stöd av direktivet. Samtidigt görs vissa tekniska och strukturella ändringar i paragrafen. Vilken anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

b. I artikel 12.3 a i DSM-direktivet förutsätts att den kollektiva förvaltningsorganisationen utifrån sina fullmakter är tillräckligt representativ med avseende på rättsinnehavare och rättigheter till de verk som licensen gäller. Hur säkerställs tillräcklig representativitet och hur ska den bedömas i samband med godkännandet av en avtalslicensorganisation?

-

De väsentligaste ändringarna i 26 § gäller skyldigheten enligt artikel 12 att informera upphovsmännen om avtalslicenser, upphovsmännens rätt att söka ersättning samt utövandet av förbuds rätten. Förslaget baserar sig på att de kollektiva förvaltningsorganisationerna själva lägger fram en plan för hur upphovsmännen (och i synnerhet de s.k. "utomstående upphovsmännen") ska informeras om de frågor som direktivet förutsätter. På så sätt säkerställer man att de behövliga åtgärderna är proportionerliga med tanke på upphovsmännens intressen. Är denna utgångspunkt motiverad, eller borde närmare bestämmelser om lämnande av information utfärdas i lag för att trygga rättigheterna för s.k.

”utomstående upphovsmän”? Om ni anser att det krävs mer specifika föreskrifter i lag, vilka krav borde ställas?

-

7.1. Ursprunglig utsändning

Det föreslås ändringar i paragraferna i syfte att skapa klarhet i de nuvarande bestämmelser som anses vara rätt svårtolkade. Genom förslaget genomförs dessutom direktivet om onlinesändningar så att sändarföretagens anknutna onlinetjänster (t.ex. YLE Areena) jämställs med utsändningar enligt URL 25 f § som gäller ursprungliga radio- och televisionsutsändningar och genom en ändring i 64 b § säkerställs det att de rättigheter som skaffats för den ursprungliga utsändningen också omfattar utsändning av radiosändningar samt televisionens nyhets- och aktualitetsprogram inom EU, ifall något annat inte har avtalats. Det föreslås att bestämmelserna i artikel 8 i direktivet om onlinesändningar om anskaffning av rättigheter när ett sändarföretag inte inom ramen för sin egen verksamhet själv överhuvudtaget utsänder programmen, utan det görs av ett distributionsföretag, tas in i 25 f § om ursprunglig utsändningsverksamhet. Direktivet gör det möjligt att i sådana fall stödja sig på en liknande licensieringsmodell som i fråga om vidareändringar. Vid beredningen har det bedömts att det i Finland inte förekommer sådana situationer som avses i artikel 8 i direktivet, och det har således inte ansetts nödvändigt att utnyttja den möjlighet som direktivet erbjuder att de behövliga rättigheterna kan skaffas från en kollektivförvaltningsorganisation med stöd av reglerna om tvingande kollektiv förvaltning. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

7.2. Vidaresändning av radio- och televisionsprogram

I 25 h § i upphovsrättslagen föreskrivs om samtidig och oförändrad vidareändring av radio- och televisionsutsändningar. Bestämmelserna förenhetligar licensieringsmarknadens funktion i en situation där det annars kan vara utmanande att förvärva rättigheter. Genom de föreslagna bestämmelserna genomförs bestämmelserna i direktivet om onlinesändningar och förtydligas bestämmelserna om vidareändring. Dessutom föreslås att även vidareändring av sändarföretagens anknutna onlinetjänster skall vara möjlig genom att behövliga rättigheter förvärvas av en kollektivförvaltningsorganisation, förutsatt att också sändarföretagets samtycke har erhållits. Bakgrunden till detta är att åtkomsten till anknutna tjänster ofta förhindras genom tekniska hinder, s.k. geoblockering. Det är t.ex. möjligt att centraliserat skaffa vidareändringsrättigheter för Sveriges televisions kanaler, men detta har inte gällt SVT:s anknutna onlinetjänster. Vad anser ni om den föreslagna lösningen? Ni kan motivera er ståndpunkt och lägga fram alternativa lösningar och ändringsförslag i samband med ert svar.

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

8.1 Upphovsmannens rätt till ersättning och jämkning av ersättningar

Propositionen innehåller ändringar för att förbättra upphovsmäns och utövande konstnärers ställning i avtalsförhållanden gällande kommersiell användning av verk. I artikel 18 i DSM-direktivet ingår bestämmelser om den allmänna principen att upphovsmannen eller den utövande konstnären har rätt till lämplig ersättning för kommersiellt utnyttjande av verk och i artikel 20 om jämkning av ett avtalsvillkor om ersättning på grund av förändrade omständigheter. I 29 § i den gällande upphovsrättslagen ingår bestämmelser (som går längre än vad som förutsätts i direktivet) om jämkning av oskäligen avtalsvillkor, och med stöd av paragrafen är det möjligt att jämka såväl sådana avtalsvillkor som ursprungligen har varit oskäligen avtalsvillkor som blivit oskäligen på grund av förändrade förhållanden. Således föreslås det endast vissa mindre ändringar i de kriterier som ska beaktas så att bestämmelserna bättre motsvarar de bedömningskriterier som anges i direktivet. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

8.2. Upphovsmannens rätt till redovisning för kommersiell användning av verk

Syftet med den föreslagna 30 § i upphovsrättslagen är att trygga upphovsmannens möjlighet att få information om kommersiell användning av verk. Det är fråga om en ny tvingande bestämmelse. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

8.3. Upphovsmannens rätt att återkalla en överlåtelse av rättigheter

I den föreslagna 31 § föreskrivs om upphovsmannens rätt att återkalla rättigheterna, om verket inte har utnyttjats inom den tid som anges i lagen. Det är fråga om en tvingande bestämmelse och därför föreslås det att de nuvarande dispositiva bestämmelserna som gäller olika typer av verk stryks i upphovsrättslagen. Det enda undantaget är bestämmelserna om filmverk, som innehållsmässigt förblir oförändrade men blir tvingande. Vad anser ni om den föreslagna lösningen? Ni kan motivera er ståndpunkt och lägga fram alternativa lösningar och ändringsförslag i samband med ert svar.

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

-

8.4. Om de särskilda bestämmelserna om förlagsavtal

I de föreslagna 35–37 § finns bestämmelser om förlagsavtal. Dessa har ändrats i syfte att modernisera de gällande bestämmelserna om förlagsavtal. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

8.5. Upphovsmannens rätt att parallellpublicera vetenskapliga artiklar

I det föreslagna 38 § ingår bestämmelser om upphovsmannens rätt att parallellpublicera vetenskapliga artiklar. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

8.6. Utvidgning av utövande konstnärers rättigheter

I propositionen föreslås det att 45 § i upphovsrättslagen ändras så att det upphovsrättsliga skyddet för ett framförande som tagits upp på en bildupptagning utvidgas så att det i princip motsvarar rättigheterna för ett framförande som tagits upp på en ljudupptagning. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

8.7. Fotografier av verk som är fri från upphovsrätt (public domain) (URL 49 a §, DSM-direktivets 14 art.)

Det föreslås att fotografens närstående rättighet begränsas så att ett fotografi av ett verk vars skyddstid har gått ut inte omfattas av fotografens skydd för närstående rättigheter. Syftet är att säkerställa att användning av upphovsrättsligt fria verk (public domain) inte kan förhindras genom att verket ingår i en annan skyddsform. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vet inte

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

9.1. "Korta utdrag"

I 50 § i upphovsrättslagen föreskrivs om tidningsförläggares närstående rättigheter i enlighet med artikel 15 i DSM-direktivet. Genom den nya närstående rätten skyddas tidningsförläggarens rätt att neka att en leverantör av informationssamhällets tjänster gör en tidningsartikel tillgänglig för allmänheten på internet. I direktivet förblir föremålet för skyddet tämligen öppet, och i förslaget har skyddsobjektet konstruerats så att det så väl som möjligt täcker sådana användningsändamål (användning i mediebevakningstjänster och nyhetsaggregatorer) som eftersträvats i direktivet. En utmaning är hur man ska förhålla sig till bestämmelsen i direktivet, enligt vilken "mycket korta utdrag eller enstaka ord" inte ska omfattas av skyddet. I direktivet anges ingen exakt gräns för vilka slags utdrag som är tillåtna, och någon sådan ställs inte heller i 50 §. Däremot är utgångspunkten i bestämmelsen att även upprepad användning av oväsentliga delar kan kränka upphovsrätten, och på den grunden föreslås en ordalydelse som motsvarar det nuvarande skyddet för databaser (databasdirektivet har en motsvarande konstruktion, dvs.

också upprepad användning av oväsentliga delar av databasen kan omfattas av ensamrätten). Under beredningen önskades det i workshopparna att det skulle göras tillåtet i lagen att åminstone återge rubriken. Om ni anser det nödvändigt att det i lagen föreskrivs om ett visst antal ord eller märken som det alltid ska vara tillåtet att använda, hur långt ska i så fall antalet ord eller märken vara? Hur ska den tillåtna användningsmängden för andra skyddade objekt (t.ex. fotografier eller audiovisuellt material) fastställas på motsvarande sätt?

The present draft does not include a literal transposition of the exceptions to Article 15 for very short extracts. This creates significant legal uncertainty for information society services, not least because it also infringes the Directive, to the extent Article 15 does provide for a clear and unambiguous exception for very short extracts.

The exception for very short extracts should be transposed in the operative part of the bill. A transposition without a limitation for very short extracts would infringe the Directive. It would also contradict long standing copyright principles (copyright does not extend to the protection of ideas, facts, methods of operation etc) enshrined not only in the Directive but also in internal law (Berne Convention; WTO TRIPs agreement). In addition, Directive 2001/29 clearly provides that the reproduction of “parts”, even “small” parts of protected subject matter might be protected (Pelham), without the need for an originality test. The exception for very short extracts is precisely meant to counterbalance the risk of an overly strict interpretation of “in part” and ensure there is a minimum safeguard against it.

The proposed interpretation of recital 58 Directive is also unduly restrictive. If at all, this should be transposed as it is, not turned into a restrictive instrument. Perhaps services which do end up as substitutes for an entire press publication should be seen in a different light. But this depends on an economic analysis which the transposition cannot take into its own hands.

Publisher rights are not database rights and cannot be treated as such without infringing the Directive: The legislative history of the Directive is clear. The Commission considered legislative intervention because press publishers did not enjoy neighbouring rights in the way that film and phonogram producers do, and proposed to remedy this omission by introducing a neighbouring right for their benefit.[Footnote 1] This is reflected in recitals 54-55.[Footnote 2] Further, press publishers could already benefit from the sui generis right in databases prior to the introduction of Article 15. The letter of the Directive is clear: The legislative technique chosen by the Commission and maintained throughout the legislative process is coherent with this approach. Under what was then Article 11(1) of the Directive, publishers are granted “the rights provided for in Article 2 and Article 3(2) of Directive 2001/29/EC”. Those are the rights enjoyed already by film and phonogram producers. Those rights do not include the rights of owners of databases. Those rights do not refer to a “qualitatively or quantitatively substantial part” - instead Article 2 Directive 2001/29 clearly refers to “in whole or in part”. The importance of this wording was only recently reinstated by the EUCJ (C-476/17 Pelham para 28). Not only is treating publisher rights as similar to rights in databases contra legem, it also introduces additional criteria and legal uncertainty: The sui generis right in databases does not protect against any re-uses of content, i.e. it is not enough that there is extraction or reutilisation of the database. A finding of infringement is conditional upon an

additional economic test, taking into account the pro-competitive impact of the user's services. The onus is on the owner of the right to establish that the economic test is met (C-762/19 CV Online Latvia, and AG opinion). While this approach may have merit, it does not seem to be remotely connected to Article 15.

Headlines should be excluded from the scope of protection of the exclusive right. Headlines are necessary in order to refer to a press publication or article. They should therefore not be counted when determining a short text excerpt. The title of an article is typically not sufficient for a user to recognize whether the linked content is relevant to his or her information interest. This is all the more true when using search engines, which respond to specific queries from their users consisting of (sometimes several) search words and must therefore establish a context between these search words and the linked content. In order for a user to recognize whether a linked content is relevant to his or her information interest, he or she needs a text excerpt that establishes this context with the search query.

In order to provide clarity and legal certainty for service providers and rights holders and give effect utile to the exceptions and limitations to Article 15, the scope of these excerpts must be clearly quantified.

In line with the case law of the CJEU, it is for the Member States to safeguard the effectiveness of exceptions and to permit observance of their purpose, in order to safeguard a fair balance of rights and interests between the different categories of rightholders and users of protected subject matter (C-516/17, Spiegel Online; See also European Commission Guidance on Article 17 of Directive 2019/790 on Copyright in the Digital Single Market).

Further, the limitation for very short extracts and the limitation for hyperlinks both serve to ensure that Publisher Rights do not unduly interfere with the right to receive and impart information, including the free flow of information online, and the right to conduct a business (respectively Articles 11 and 16 of the EU Charter). According to the CJEU 'the requirement that any limitation on the exercise of fundamental rights must be provided for by law implies that the legal basis which permits the interference with those rights must itself define the scope of the limitation on the exercise of the right concerned' (C-311/18, Schrems II, para. 175).

The limitations to Article 15 must thus be sufficiently precise to be usable by the intended beneficiaries i.e. information society services, including news aggregators: too short a definition of "very short extracts" will harm end users and press publishers, because online services might not be able to display links and / or short extracts at all if they cannot rely on the exemptions, or only with a licence from a press publisher. Very short extracts permit an information society service to inform end users about the nature of the links by displaying enough to give a user a sense of the content, but not so much that she no longer needs to visit the linked website to read the full article. While this is a qualitative purpose, online services operate in quantitative terms - an online platform like a

search engine or news aggregator cannot perform an individual assessment of each website or snippet. Quantitative rules are necessary not only to provide clarity and certainty for all parties but also to comply with the Directive in giving effect to the limitations. At the same time, a quantitative floor does not exclude that longer extracts may fall under the exemption (or indeed under other exceptions for copyright).

Based on Google's own testing, we found that reducing the length of the snippets to just a few individual words makes it harder for consumers to discover news content and can in turn reduce overall traffic to news publishers. We ran an experiment in the EU earlier in 2019 to understand if we could show only URLs, very short fragments of headlines, and no preview images. All versions of the experiment resulted in substantial traffic loss to news publishers. Even a moderate version of the experiment (where we showed the publication title, URL, and video thumbnails) led to a 45% reduction in traffic from Google to news publishers. This demonstrated that many users turned instead to non-news sites, social media platforms, and online video sites. Searches on Google even increased as users sought alternate ways to find information.

We can look for inspiration to how this purpose is fulfilled today, to inform this quantitative determination. For example, most news publishers promote their content via the social media platform Twitter through tweets that are up to 280 characters long. It is therefore reasonable to view 200 characters as a length that will give a sense of the content, encouraging users to click through, without substituting for the need to visit the content. It should therefore be clarified in § 76f (5) that snippets with a length of up to 200 characters fall under the threshold. Such a fixed quantitative lower limit creates legal certainty for service providers. At the same time, it leaves room for longer extracts to fall under the threshold (or other exceptions). The lower limit should be defined by a fixed number of characters, not words. A character limit is more neutral and better suited to ensure consistent classification regardless of form of expression or language.

This combination of free display of headings and snippets is necessary due to the different functional conditions of search engines and news aggregators. While headings are useful for describing an article in a keyword-independent news aggregator, they are generally insufficient for keyword-dependent queries because they do not provide context to the search terms. However, this context is essential for users to identify whether an article matches their search query. In this function, snippets also do not substitute for the corresponding article, but rather ensure that it is found and called up by the users who are searching for it. Such snippets are therefore also in line with recital 58, as they do not nullify the investments of press publishers, but precisely promote them. We therefore suggest setting the threshold for "single words and very short excerpts" at 200 characters.

Lithuania quantified "very short extracts" to 200 characters when implementing the Copyright Directive (Draft Bill). Such a lower limit gives service providers the certainty that they can use text extracts below a certain limit. At the same time, it does not exclude the possibility that longer extracts may fall under the exception (or even under other copyright exceptions).

Similarly, Bulgaria in its latest Draft Bill implementing the Copyright Directive, has quantified “very short extracts” as the title of the publication, together with the first up to 100 consecutive characters of the text, which may be accompanied by a preview image in small format with a resolution of up to 128 by 128 pixels and part of an audio or video file that lasts up to three seconds.

A provision similar to the aforementioned examples would eliminate potential disputes on the length of published snippets.

Footnote 1: “Despite playing a comparable role in terms of investment and contribution to the creative process to film and phonogram producers in their respective industries, publishers are not identified as right holders under EU copyright rules. [...] Being able to authorise the use of their press publications on the basis of their own self standing right would place publishers in a comparable situation to the one of other related rights holders under EU law, such as film and phonogram producers, thus recognising their role in terms of investments and overall contribution to the creative process”, Commission Impact Assessment, SWD(2016) 301 final, available at https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL:ST_12254_2016_ADD_1&from=EN

Footnote 2: “In the absence of recognition of publishers of press publications as rightholders, the licensing and enforcement of rights in press publications regarding online uses by information society service providers in the digital environment are often complex and inefficient. (55) The organisational and financial contribution of publishers in producing press publications needs to be recognised and further encouraged to ensure the sustainability of the publishing industry and thereby foster the availability of reliable information.”

9.2. Återgivning av en tidning i en annan tidning eller tidskrift (gällande URL 23 §)

Vid beredningen har det bedömts att den gällande inskränkningen av skyddet av tidningar och tidskrifter i URL 23 § inte är möjligt att bevara, eftersom det är fråga om att en konkurrent till en tidning eller en tidskrift (som samtidigt också är informationssamhällets tjänst) har rätt att återge en artikel som har publicerats i tidningen eller tidskriften och som i princip torde vara mer omfattande än ”ett mycket kort utdrag eller enskilda ord”. Instämmer ni i denna bedömning? Om inte, på vilka grunder anser ni att en konkurrerande tidning eller tidskrift inte utnyttjar tidnings- eller tidskriftens investeringar i innehållsproduktionen, vilket innebär att det är tillåtet att återge nyhetsartiklar direkt med stöd av lag, medan det däremot skulle vara förbjudet att använda ett motsvarande utdrag t.ex. i nyhetsaggregatorer eller medieuppföljningstjänster?

Section 23 has its origins in the Berne Convention. Irrespective of the fate of section 23, however, the Berne Convention remains applicable. The new neighbouring for press publishers cannot be interpreted or applied in a manner which contravenes the Berne Convention, which forms part of the EU legal order.

Article 2 (8) of the Berne Convention provides that copyright protection under the Convention “shall not apply to news of the day or to miscellaneous facts having the character of mere items of press information”. This echoed throughout the Directive (recital 9 for text and data mining, recital 57 for publisher rights) which states that protection does not extend “to mere facts reported in press publications”. It is critical to transpose this exemption from copyright as it enables the free flow of information - a monopoly on news itself would be excessively burdensome for society.

Article 10(1) Berne Convention also provides for a mandatory exception for quotations which must also include “quotations from newspaper articles and periodicals in the form of press summaries”, which should be transposed too.

9.3. Söktjänster på internet

I artikel 15 i direktivet eller i förarbetena till det sägs det inte att närstående rättigheter till tidningar och tidskrifter inverkar på söktjänsterna på internet (t.ex. Google söktjänst, Bing, Ecosia m.fl.). I princip kan man anse att direktivet inte är avsett att inverka på söktjänsternas verksamhet, och hänvisningen i direktivet till att länkning inte omfattas av ensamrätten kan tolkas på samma sätt. Å andra sidan utesluter direktivet inte heller uttryckligen denna typ av leverantörer av informationssamhällstjänster från tillämpningsområdet för ensamrätten. Behöver man i samband med skyddet för närstående rättigheter för tidningar och tidskrifter ta ställning till söktjänsternas verksamhet? Om svaret är ja, hur borde man ta ställning till frågan i propositionen?

The analysis of the travaux préparatoire and of the Directive itself are correct. In our view, the legislative technique used (granting the “same” rights to publishers as to other rightholders under Articles 2 and 3(1) of Directive 2001/29) corroborates this view that the legislator did not intend to target search engines. The exceptions for very short extracts and hyperlinks would, in the avoidance of doubt, suggest that search engines would in any event be covered by these exceptions. Search engines indeed show search results in the form of links - directed to a webpage - and snippets - short extracts of text which contextualise the result to the user, in light of their query.

In our view, this is why it is important to give their full effect utile to the exemptions for acts of hyperlinking and very short extracts, in such a way that they avoid legal uncertainty to search engines.

Accordingly, the exception for hyperlinks should be transposed purposively. Any hyperlink, per definition, requires a URL and a clickable link text, thus making the link text part of the hyperlink.

Furthermore, hyperlinks should be understood broadly, considering the meaning of the term in everyday language and the purpose of the exclusion. Hyperlinks should therefore be excluded

whatever form they take (i.e., words, images, etc.). Highlighting these aspects in transposition would help provide legal clarity and legal certainty.

9.4. Upphovsmännens rätt till en andel av de ersättningar tidningsförläggaren förvärver

Enligt förslaget (och DSM-direktivet) har upphovsmannen rätt till en skälig andel av ersättningen till tidningsförläggaren. Borde upphovsmännens andel definieras mera detaljerat i lagen? Om ni anser att upphovsmännens andel av ersättningen ska fastställas, bör den vara en procentandel eller något annat? Hur stor andel?

Vet inte

9.5. Behovet av ett avtalslicensstadgande för att sköta upphovsmännens rätt till en andel av ersättningen

Tidningar och tidskrifter innehåller en stor mängd olika material. För att tidningsförläggarna ska undvika förhandlingar med varje upphovsrättsinnehavare separat om lämplig ersättning, kan det vara lättare för båda parterna att saken sköts genom en avtalslicensbestämmelse som gör det möjligt för tidningsförläggaren att förhandla centraliserat med den kollektiva förvaltningsorganisationen om ersättningsandelen och att ersättningarna via organisationen redovisas till upphovsrättsinnehavarna. Borde en avtalslicensbestämmelse om detta fogas till lagförslaget? Om ni vill, kan ni kort motivera er ståndpunkt i samband med ert svar.

Vet inte

Om svarsutrymmet ovan inte räckte till kan ni fortsätta här:

-

9.6. Det närstående skyddet av tidningar och tidskrifter - bedömning av URL 50 § som helhet

Bedöm nu lösningen som helhet. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi förhåller oss neutralt till den

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

See sections 9.1, 9.2,9.3 for comments

10.1. Har man i tillräcklig mån beaktat balansen mellan olika grundläggande rättigheter?

Bestämmelser om ansvaret för onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll föreslås ingå i ett nytt 6 a kap. i upphovsrättslagen. Enligt bestämmelsen är den som tillhandahåller en tjänst för delning av innehåll ansvarig för intrång i upphovsrätten till följd av att innehållsproducenten (i direktivet används uttrycket "användare") har lagrat material som kränker upphovsrätten i tjänsten. Tjänsteleverantören ska

dock inte vara ansvarig för en kränkning av upphovsrätten, om tjänsteleverantören har vidtagit lämpliga och proportionella åtgärder för att skaffa tillstånd av upphovsmannen eller på begäran av upphovsmannen eller någon som handlar på dennes vägnar förhindrat åtkomst till det intrångsgörande materialet. Genom bestämmelserna i direktivet stärks upphovsrätten i tjänster för delning av innehåll online och upphovsmannens möjlighet att bestämma över sitt verk. I enlighet med kraven i direktivet föreskrivs det om hur man ska undvika att tillgång till material som inte kränker upphovsrätten förhindras samt om hur innehållsproducenternas rättsskydd förbättras i enlighet med kraven i direktivet. Bestämmelserna i direktivet är mycket känsliga med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna och vid genomförandet av direktivet ska upphovsmännens äganderätt, tjänsteleverantörernas näringsfrihet och innehållsproducenternas yttrandefrihet beaktas. Vid genomförandet av direktivet har man strävat efter att genomföra direktivet på ett sätt som är förenligt med de grundläggande fri- och rättigheterna och så att balansen mellan de olika grundläggande fri- och rättigheterna tillgodoses. Har detta mål uppnåtts på ett allmänt plan? Om inte, på vilka grunder anser ni att den föreslagna regleringen strider mot de grundläggande fri- och rättigheterna?

Vet inte

Här kan du motivera närmare. Motivera gärna genom att hänvisa till det grundlagsutskottets, EU-domstolens eller Europadomstolens avgörande ni stöder er på. Berätta också hur ni anser att propositionen bör korrigeras och motivera ändringsförslagen med tanke på tillgodoseendet av de grundläggande fri- och rättigheterna.

-

10.2. Inskränkningar i upphovsrätten som stärker yttrandefriheten (nya URL 23 §)

I den föreslagna nya 23 § i upphovsrättslagen föreskrivs om rätten att använda ett verk i ett annat verk, dvs. närmare bestämt om möjligheten att använda verket i karikatyr, parodi och pastisch samt om användning i underordnad betydelse av verket i ett annat verk. Vad anser ni om den föreslagna lösningen? Ni kan motivera er ståndpunkt och lägga fram alternativa lösningar och ändringsförslag i samband med ert svar.

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

Article 17 Directive acknowledges the potential conflict between the use of technical measures and users' freedom of expression. Accordingly, it makes some exceptions mandatory (i.e., quotation, parody, pastiche) in an effort to protect the latter. We therefore welcome that the Finnish transposition proposal in section 23 stays close to the Directive as regards these mandatory exceptions, in particular since it provides certainty to users and OCSSPs that these exceptions apply to user uploads. It may also help maintain proportionate licensing and technological burdens for OCSSPs and users. We also welcome that the exception for incidental ("occasional") inclusion (see Article 5(3)(i) Directive) has been transposed and implemented fully. This helps to avoid Article 17 legitimising claims with limited merits against uploads that incidentally include a protected work.

This above reasoning extends to most exceptions provided and we believe that the Finnish transposition of the Directive provides an opportunity to implement exceptions further: We propose that the exception for "panorama" (Article 5(3)(h) Directive) should also be transposed and

implemented fully in the Finnish transposition to avoid Article 17 legitimising claims with limited merits against uploads which include a protected building, sculpture, mural painting etc located in a public space. Similarly, we suggest that the exception for product reviews, “how to” videos, where copyright in a design could be used to remove or “stay down” a video (see Article 5(3)(l) Directive), in connection with the demonstration or repair of equipment.

10.3. Paragrafvisa kommentarer om det nya 6a-kapitlet i upphovsrättslagen

a. I URL 55 a § föreskrivs om ansvar för onlineleverantörer av innehållningstjänster. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi förhåller oss neutralt till den

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

1. The transposition must provide for a clear and targeted definition of OCSSP, in line with the Directive:

Neither Section 55(a) Copyright Act, nor the remainder of the Copyright Act include a definition of “service provider of an online content-sharing service” (OCCSP) as included in Article 2(6) Directive.

Bearing in mind that Section 55 (a) Copyright Act provides for the liability of an OCSSP, it appears important for reasons of legal certainty to include the definition of which providers will be in the scope of the liability provisions within the Copyright Act itself rather than including this in an Explanatory Memorandum.

To qualify as an OCSSP under Article 17 Directive, the service should play an important role on the online market - not just any market - by competing with other online services, such as online audio and video streaming providers, for the same audiences. Since the element of competing with other services is essential to the definition of OCSSP, the type of content most shared on the service is also an important consideration. To illustrate the underlying purpose of the element of “competing with other online services” in this context, not all types of content uploaded should be subject to Article 17 Directive. Rather, only that content that competes with the content offered by other online services should be covered. For example, music content prevalent on a video sharing platform could be said to be competing for the same audience as Spotify, because it features a large amount of overlapping music content. In that case, music would likely be in scope for the video sharing platform, but photographs, paintings or sculptures would not be, because uploads of these works on a video sharing platform do not attract audiences from other competing services.

The definition of OCSSP should be complemented in the Copyright Act itself (rather than the Explanatory Memorandum) by the clarifications provided by Recitals 62 and 63 of the Directive. As appears to be acknowledged in the Explanatory Memorandum, the Recitals of the Directive have

interpretative value and help clarify the scope of the main provisions of a legal instrument. If they are not somehow transposed into national law, their value as a legal source might be lost - which is not ideal given that Recitals often encapsulate the nuances of the political compromise that was reached. The importance of Recitals 62 and 63 is highlighted by the Commission in its Article 17 Guidelines. As with the definition of OCSSP, we therefore suggest to include these in the Copyright Act itself.

2. Scope of rights under Article 17

Not all copyright and related rights holders come under the scope of Article 17. Article 17(1) limits the scope of the provision because it does not include all rightholders, but only those “referred to in Article 3(1) and (2) of Directive 2001/29/EC” (i.e. authors, performers, phonogram and film producers, and broadcasters). This excludes software creators (consistent with the exclusion of code sharing platforms and the exclusion of app stores) and database makers, but also press publishers under Article 15. This limitation should be reflected in Section 55n.

3. Best efforts and proportionality

What constitutes using best efforts (and the content to which the standard applies) must necessarily be a flexible determination.

One example of how an OCSSP uses best efforts is as follows: a video sharing platform which carries significant amounts of music content seeks authorisations from large record labels, music publishers and collection societies which represent musical works. Some proactivity on the part of this OCSSP could be expected. That said, there will be tens of thousands more owners of musical works and sound recordings who are either not signed to a record label or a publisher, or are not a member of a society, who would be difficult (if not impossible) to approach proactively so they would need to come forward themselves. A reactive approach for these smaller rightholders would be more appropriate and proportionate.

Regarding the proportionality criteria, they should be similar for both proactive measures and authorisations. It is unclear why the bill differentiates, i.e. why the prevalence of the content on the service is relevant to licensing, but not to “filtering”. More specifically:

It is helpful that the draft bill recognises that “the prevalence of infringing material in the service” is a factor. It should be made clearer, however, that the obligations of Art. 17(4)(b) Directive do not apply to all the types of works that are uploaded on an OCSSP. This does not leave rightholders without protection, as takedowns provide an effective alternative. According to the Directive, this

will be sufficient to comply with Art. 17(4)(b) Directive in some cases and not just when an OCSSP is small.

While the bill notes that “availability, efficiency and cost” of technologies is a factor relevant to proportionality, it should also note its impact on users (i.e. excess of false positives etc). Further, all the safeguards that are required for proactive tools to work effectively must be taken into account in assessing the cost of the measures. Giving access to fully automated content identification tools only to rightholders with a representative repertoire and to those works typically uploaded keeps this burden manageable and helps build know-how and trust in the ecosystem. This is critical to a proportionate use of such tools.

While the reasonableness of the terms of a licence are a factor, the bill should note that the Directive upholds freedom of contract: Content providers are not under an obligation to conclude a licensing agreement for every work that is offered to them or is administered by a collecting society. The right not to conclude license agreements is part of the negative freedom to contract, which is protected by fundamental rights and is a cornerstone of international copyright law. Similarly, under copyright law, OCSSPs are free to refuse license agreements even if rightholders offer rights or if rights are administered by a collecting society without violating the best efforts requirement.

b. I det föreslagna 55 b § föreskrivs det om informationskyldighet för onlinetjänster för delning av innehåll. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi motsätter oss den

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

While we support the need for clarity and transparency for users, the approach proposed in Article Section 55(b) may lead to the opposite effect. Its detailed, overly prescriptive and one-size-fits-all approach ignores that the detailed procedures will vary from one platform to another - without this causing any difficulties. It would seem more effective and correct to follow the language of the Directive.

Country of origin: it is also critical to state clearly that these information mechanisms are applicable in the country of origin (“CoO”) of the service only (as in the case in the Lithuanian draft for example). Otherwise services will have to deal with contradictory requirements under national law.

Denying the application of the CoO would be at odds with EU law. This is because these information requirements fall within the field coordinated by the E-Commerce Directive (hereafter, “ECD”), and thus are subject to the CoO principle of Article 3(1)(2) of that Directive. National obligations to – for example – appoint a national contact person, offer national language support, respond to complaints within a number of days, regularly report on removals clearly qualify as “requirements concerning the behaviour of a service provider” in the sense of Article 2(h)(i) ECD. Such procedural

requirements do not fall under the copyright exception to the CoO principle, as set out in Article 3(3) ECD and the Annex, since they primarily relate to consumer protection and dispute resolution rather than copyright protection. Of course, the material questions of copyright subsistence, infringement, exceptions are not impacted.

The Directive does not mandate this level of detail. Many of the detailed requirements appear problematic:

Section 55(b) (1)

While we agree that the platform should provide a tool to resolve disputes between rightholders and uploaders, it's unclear what is gained from requiring an email contact. Platforms should have some freedom to build the tool in a way which is the most suited to their situation (and suitably manages privacy implications).

Section 55(b) (2)

The disclosure of this information would potentially prejudice the effectiveness of the measures - by giving wide publicity to their underpinning - and ignores the fact that on a single platform, there may be different solutions, for different types of content, requiring different levels of information from rightholders. It is already clear that OCSSPs should inform rightholders of what information is required for their different tools. This already flows from Article 17 and from the making available of tools to rightholders. These tools provide rightholders with explanations as to how to use them - which will vary with each tool. There is no need for a more prescriptive and duplicative information requirement.

Section 55(b) (4)

Given the millions of works potentially under commercial licence, each with potentially several owners which vary from one territory to another, it is practically impossible to give exact details of which works precisely are under licence. Existing licensing infrastructures cannot support this level of detail. The repertoire identification challenges which are pervasive in copyright licensing cannot be fixed by OCSSPs.

Section 55(b), second paragraph

This also obliges the OCSSP to provide rightholders, upon request, with detailed information in the service provider's possession about the work, including the number of content providers who have uploaded the work to the service; the number of users who have read, viewed or listened to the work in the service; information on the revenue received by the service provider from the use of the work. The proposed approach is far more prescriptive and detailed than the Directive. It lacks any proportionality i.e. surfacing this information will in many cases generate disproportionate

transaction costs. Further, obliging OCSSPs to provide this level of detail, without any limitations, is arguably imposing a general monitoring obligation in relation to copyright licensing for use in UGC uploads. It could also be open to widespread abuse by persons purporting to be a rightholder.

Additionally, it does not recognise the concept established in Recital 68 that information provided “should be sufficiently specific to provide enough transparency to rightholders, without affecting business secrets of online content-sharing service providers.” In particular, Recital 68 is clear that “Service providers should, however, not be required to provide rightholders with detailed and individualised information for each work or other subject matter identified.” The list of information requirements proposed in the second paragraph of Section 55(b) reach beyond the principles set in Recital 68.

c. I det föreslagna 55 c § föreskrivs det om skyldighet för onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll att göra material oåtkomligt för allmänheten. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi förhåller oss neutralt till den

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

Section 55(c) Copyright Act suggests that only content that “fully corresponds” to a work may be blocked “immediately” by using content identification technology. We suggest that this transposition does not correctly reflect the aim, wording of Article 17(4)(b)(c) Directive and the wider framework established within the Directive.

Section 55(c) should not mandate the use content recognition technology

The Directive does not mandate any specific technological solution. In particular, Recital 66 Directive provides in its second paragraph that “[d]ifferent means to avoid the availability of unauthorised copyright-protected content could be appropriate and proportionate.” This is sensible. While “filtering” is often used as the only example of measures that can satisfy Article 17 Directive, it should remain open to other approaches (e.g. repeat infringer policies). Moreover, it is important to recall that the Directive does not oblige OCSSPs to implement technologies that would amount to general monitoring because the prohibition under Article 15 of the E-commerce Directive still applies. Recital 66 of the Directive provides similarly that in “addition, the obligations established in this Directive should not lead to Member States imposing a general monitoring obligation.” We suggest that this limitation should be carefully transposed in the Finnish transposition of the Copyright Directive since it acts as a limitation on the requirements for OCSSPs. We therefore propose to amend section 55(a) so it more closely reflects the wording of the Article 17(4)(b) and (c) Directive, i.e. remove the distinction between ‘fully’ and ‘partially correspond’s and the requirement that such blocking would be actioned “immediately”. The use of the word “immediately” in particular presupposes a general monitoring and use of technology and should be replaced. It is also not reasonable or feasible in practice to require OCSSPs to take “immediate” action - instead, the language should reflect the Directive’s requirement that the OCSSP acts expeditiously.

Pre-flagging: Section 55(c) further provides that in cases where user has indicated previously that their upload is legitimate (i.e. falling under one of the exceptions, is part of the public domain or covered by a Creative Commons license), the rightholder should be notified for review and content may only be blocked if the rightholder confirms.

We are not sure we have correctly understood this provision and what it aims at. It may be a sort of “user preflag” system aimed at protecting users. However, from a practical perspective, such a pre-flagging model as suggested by section 55(c) would be impractical and would create new challenges for all stakeholders. Users are not necessarily in a position to know whether their upload will be subject to one or more automated copyright claims. As a consequence, they cannot know what infringement claim, for what work, and from whom, they are guarding against with a pre-flag. This severely limits the usability of the pre-flag mechanism as a reliable tool in practice. The applicability of a copyright exception may depend on the type of work from which the user borrows and on the manner in which it uses the work, including the duration and proportion of the use. In these circumstances it will often be materially impossible for users to correctly pre-flag their upload.

Ensuring exceptions are understandable by users and consumers is thus an important policy goal. YouTube in particular is committed to playing an appropriate role in this process. Each user that uploads a video on YouTube confirms via the Terms of Service that its upload is compliant with existing laws and that third party copyright protected material may only be uploaded if the uploader has a respective authorisation or the respective use is permitted by law. YouTube provides extensive information and education to its users on copyright. YouTube’s existing takedown process also permits users subject to a rightholder claim to counter notice, which many users employ to invoke exceptions to copyright. YouTube’s process then requires the rightholder to pursue a court’s judgement on this issue in order to block content, which is the appropriate body to make such a determination.

Nonetheless, ensuring that copyright limitations are understandable and accessible to all cannot be achieved fully by displaying information at the point of upload. It may result in repeatedly presenting users with a daunting amount of legal information. It may also, more prosaically, lead to a poor user experience.

From a practical perspective, it is more effective to give users the opportunity to challenge an automated block after the block is made. Instead of asking the user to pre-flag each of their uploads, at the point of upload, regardless of whether their content would ever be blocked, the law could instead require OCSSPs to immediately inform users of a block and to promptly reinstate the upload if users object. This approach would be as protective of user interests as pre-flagging, while being more “light touch” as it would not require all users to have to pre-flag all their uploads.

The wording of sections 55(c) suggests that OCSSPs would not be required to assess pre-flags before contacting the right holder. However, this is not entirely clear and should be clarified. What should be avoided in such a scenario is that pre-flags could ultimately lead to OCSSPs having to make decisions, at scale, as to their validity, and the legality of the upload, with increased liability. Given that services might have to manually review all pre-flags and make determinations as to the legality of an upload, the compatibility of the pre-flagging mechanism with the prohibition on general monitoring is questionable.

Finally, we welcome that the Finnish transposition of the Directive is retaining its existing Notice and Takedown process as included in chapter 22 section 184 of the Act on Electronic Communications Services (917/2014, former Information Society Code) by adding a new subsection 3 to section 184.

d. I det föreslagna 55 d § föreskrivs om förbud mot att framställa ogrundade krav på avlägsnande. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

It is important to make clear that unjustified requests to block non-infringing uploads on copyright grounds are not permitted. Further, there needs to be a “downside” to misusing copyright in such a way. However, for this clause to be of practical use, OCSSP should be allowed to suspend access to their tools (other than manual notice and take down) when a rightholder representative misuses it. See also comments under s. 55I.

e. I det föreslagna 55 e § föreskrivs om anmälan till innehållsproducenten. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

We agree that users should be notified of the blocking of their upload pursuant to Article 17(4). This knowledge allows users to decide whether they want to challenge the rightholder claim against their upload.

However, the notification proposed is too prescriptive and risks creating overlapping and contradictory rules, especially if the proposal does not clearly state that such rules only apply in the country of origin of the service (see answer to section 55b). Assuming Article 17 maintains the territoriality of copyright, this can only mean one of two things. Either the rule is a copyright rule, and the OCSSP has to send a user a notification which complies the rules applicable in each territory where the upload is blocked, i.e. effectively several different notifications, which serves no-one; either it is not a copyright rule and it thus falls in the scope of the E-commerce Directive and subject the CoO principle. In our view, the rule is not a copyright rule but one that falls in the coordinated field of the E-commerce Directive.

Even for services established in Finland, however, it would be sufficient to require that OCSSPs notify the user of the block in such a way that the user may challenge it via the appropriate complaint mechanism, ADR or judicial process, and in a such a way that the user can identify and contact the rightholder or their representative (so that they can contact them, discuss a licence etc).

At the very least, should CoO not be considered:

55e (2) should not require “ground for blocking” - it’s unclear what this means - and instead limit itself to identifying the work which is allegedly infringing;

55e (3) should not require communication of the email address of the person who requested the blocking of the content.

55e (5) should only refer to the complaint mechanism provided by the Directive as otherwise OCSSPs might have to include information from each and every transposition to users.

55e (6) should allow OCSSPs the use of other means than email. As a reminder, under Article 17(9) the transposition should make clear that processing such of information should be carried in accordance with Directive 2002/58/EC and Regulation (EU) 2016/679.

f. I det föreslagna 55 f § föreskrivs om skyldighet för onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll att tillhandahålla rättidiga möjligheter att lösa meningsskiljaktigheter i tjänsten. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

We welcome section 55(f)’s approach in so far as it requires platforms to provide a complaint mechanism to allow rightholders and users to resolve their disputes, without requiring platforms to resolve such a dispute. The complaint and redress mechanism should merely result in a decision to maintain or block access to the content in question, without there being OCSSP’s liability for such a decision. Under Article 17 Directive, services which comply with Article 17(4) are not liable for copyright infringement in uploads. Deciding on merits is the task of an independent alternative dispute resolution body or indeed a court - not an OCSSP. In this context we also refer to the Advocate General’s recent Opinion in case C-401/19 (Republic of Poland v European Parliament, Council of the European Union), where the AG stressed that certain “complex issues of copyright”, i.e. the exact scope of the exceptions and limitations should not be left to OCSSPs. In other words, deciding on the merit, “must be left to the court” (at para 203).

While section 55(f) provides quite detailed information on how matters should work if users and rightholders comply with the proposed framework, it does not include any default rules as to what would happen if the rightholder fails to review or the rightholder or user otherwise do not partake in the envisaged process. There is room for the Finnish transposition of Article 17(9) Directive to set out further “default rules” that will protect users. For instance, it would be helpful to make clear that once a user disputes a rightholder claim against their upload, the onus is on the rightholder to respond expeditiously, without which the user is deemed to be in the right and the uploaded file is no longer blocked. The onus could also be on the rightholder to trigger the court redress mechanism should they wish to maintain their claim that the upload infringes their rights.

g. I det föreslagna 55 g § föreskrivs om begäran om återställande. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

We agree that users should be able to request for reinstatement and welcome the proposed solution as a fast and effective solution and process.

However, we believe that the requirements listed in section 55(g) are very prescriptive and could be regarded as too onerous by users, i.e. section 55(g) could have a deterrent effect on users. In this context, we also refer to our comments regarding section 55(e) and the very detailed information required for the removal notice. Section 55(e) aims to provide users with a simple framework and process when seeking a reinstatement. We therefore suggest deleting point 5 (“any claim for compensation and the grounds for it”). This ensures section 55(e) is firmly and clearly focused on the reinstatement request itself rather than adding additional points such as damages, for which this is not an appropriate venue.

We note that the proposal provides that the Board must serve notice of its solution to the OCSSP. It is indeed critical that OCSSPs are notified. We understand this would also allow OCSSPs to discuss practical and scalable way of exchanging information.

h. I det föreslagna 55 h § föreskrivs om upphovsrättstvistenämnden. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

Section 55h provides for a newly established copyright disputes board and its duties. We welcome that the copyright disputes board will be an independent and impartial alternative dispute

resolution body dealing with requests from users for reinstatement (section 55(g) “restitution”) and making recommendations for compensation or damages (section 55(k)).

We welcome that the copyright disputes board will be maintained by an impartial legal person with the requisite technical and operational capabilities, and will not be funded by any of the stakeholders to ensure impartiality. Similarly, we welcome that the board members will be appointed by a decision of the Government.

While implicit within the context of section 55(h) it would nonetheless benefit the clarity of the provision to add wording that explains that the copyright disputes board solely concerns itself with disputes between users and rightholders (or those who have requested a removal request) and also expressly clarify that service providers or OCSSPs are not parties to the dispute but can intervene voluntarily. Furthermore, the role of the copyright disputes board should be limited to injunctive relief only.

i. I det föreslagna 55 i § föreskrivs om behandling av ärenden i upphovsrättstvistnämnden. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

Under section 55(i) uploaders of material can request reinstatement from a new “copyright complaint board”, with independent experts reviewing whether the upload is obviously infringing. If the material is not obviously infringing, the board can recommend reinstatement (“restoration”) and it can recommend compensation for wrongful requests from rightholders.

We broadly welcome the proposed approach. Proceedings which are free of charge for the user (uploader) and fast mitigate the impact of wrongful blocking on users’ freedom of expression. We note and welcome that the board will focus on “obvious infringements” reflecting the fact that it is meant to be a fast process. The term “obvious infringement” is, however, vague and open to interpretation and should therefore be further defined, e.g. in line with the guidance provided by the AG Opinion in Case C-401/19 Republic of Poland v European Parliament, Council of the European Union of 15 July 2021 concerning ‘manifestly infringing content’. Manifestly or “obviously” infringing is content could therefore be defined as follows: (i) "identical" to works and other protected subject matter identified by rightholders; i.e. identical reproductions, without additional elements or added value. Example: “a specific file that makes an illicit use of a protected work” and “identical copies of that file” (see AG Opinion at para 200) or (ii) "equivalent" to works and other protected subject matter identified by rightholders, i.e. content which reproduced that subject matter in the same way, but with insignificant alterations, with the result that the public would not distinguish it from the original subject matter. (Example: simple technical alterations intended to circumvent the filtering system, such as a change in format, reversing the image or changing its speed.)

In this context and as mentioned in the context of section 55(h), section 55(i) would equally benefit from adding clarifying wording that explains that the copyright disputes board solely concerns itself with disputes between users and rightholders (or those who have requested a removal request) and that OCSSPs are not parties to the dispute.

j. I det föreslagna 55 j § föreskrivs om offentlighet för avgöranden från upphovsrättstvistenämnden. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

Section 55(j) provides for the obligation of the copyright disputes board to publish information on its decisions easily accessible on its website. The information to be published is meant to include at least details on the material uploaded, the infringed work and the main points of the decision and their justifications. The Explanatory Memorandum explains that it is in the public interest that the decisions are made public and easily accessible, citing their usefulness to other OCSSPs, authors and the general public. The Explanatory Memorandum acknowledges potential privacy concerns under the GDPR but concludes that “without the information needed to identify the subject of the dispute, the decisions would be of very little use for example in terms of developing appropriate content identification systems.”

The disputes heard by the copyright disputes board are, in essence, private contractual disputes focussing on the reinstatement of uploads on an online platform and therefore only have effect between the parties of the dispute (rightholder and user), rather than as a regulatory body with effect inter omnes, where there would be a justified public interest. It is therefore at least arguable that the details of the disputes do not need to be shared with the wider public, thereby also avoiding privacy concerns altogether. Given that the copyright disputes board is meant to decide mainly on whether uploads are ‘obviously infringing’, there may be only a limited number of outcome variants which could conveniently be published as consolidated trends in a report format in regular intervals (e.g. a six monthly basis).

k. I det föreslagna 55 k § föreskrivs om gottgörelse och skadestånd. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

Section 55(k) provides possible compensation for content providers (users) for wrongful removal requests from a person whose demand in violation of section 55(d) has blocked access to material uploaded by the OCSSP. Under the proposal, compensation could be mediated or not imposed if it would be unreasonable, considering in particular the infringing party's efforts to prevent or eliminate the impacts of the action. For example, restoring access to the material in an expeditious

manner in the context of a rectification procedure offered by the service provider shall be considered a basis for waiving the imposition of compensation.

We welcome that users will be awarded compensation from rightholders for unfounded removal requests. We also welcome that such compensation shall be proportionate to the reprehensibility of the action and its consequences for the content producer.

As set out in the Explanatory Memorandum the underpinning idea is to ensure, in accordance with Article 17(7) Directive, that cooperation between authors and OCSSPs does not lead to the prevention of access to non-infringing material. "Blocking access without legal justification to material that a content producer wishes to make available to the general public impacts the content producer's freedom of expression and possibly other fundamental rights, such as the freedom to conduct a business." We agree with the idea that ongoing or willful abuse of content removal requests, especially those at scale, need to result in some kind of downside. However, we would also like to draw your attention to the fact that that use of incorrect data, e.g. in content recognition tools, in abusive removal requests also has immediate negative consequences for other rightholders (who may own those rights) and other for users and therefore negatively impacts the infrastructure of the relevant OCSSP. Section 55(k) could be broadened to take this into consideration, e.g. by providing for compensation to the OCSSP itself in those cases where a person repeatedly makes wrongful removal requests at scale.

I. I det föreslagna 55 I § föreskrivs om rätt att väcka talan i vissa fall. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi understöder den i ändrad form

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

As regards section 55(l), we welcome that a service provider has the right to bring an action to prohibit a party who, in violation of section 55(d), has repeatedly used the means for identifying works and blocking access to them pursuant to section 55(a), section 1, subsection 2, either from using such means for a fixed period, or permanently if the violation of section 55(d) was conducive to causing serious harm. However, service providers should also be permitted to take reasonable measures themselves to prevent such misuses, without the need for a court action. Article 17(4) Directive does not grant rightholders an unconditional right to access and use any tools available on a platform. It decidedly imposes a careful balance resting on best efforts and proportionality, as well the protection of the interests of users.

In this context it is important to note, which is also acknowledged in the Explanatory Memorandum, that use of incorrect data, e.g. in content recognition tools, has immediate negative consequences for other rightholders (who may own those rights incorrectly identified) and for users and that there needs to be some kind of negative consequence for a rightholder who repeatedly makes unfounded infringement claims.

Further, users should not have an unqualified right for content to be reinstated or uploaded to a platform. For example, that content may not be infringing but nonetheless contravene the community guidelines of the platforms, in which case it should not be reinstated. Also, in some cases, it may be challenging to carry an assessment of the validity of the users' claim. At least the provision should protect the platform from liability in such a case, and be clear that users cannot seek damages or other compensation (only reinstatement).

m. I det föreslagna 55 m föreskrivs om avtalsvillkor som gäller behandling av tvister. Vad anser ni om den föreslagna lösningen?

Vi motsätter oss den

Här kan ni motivera er ståndpunkt och föreslå alternativa lösningar och ändringsförslag.

While we understand the rationale of this provision in that it protects individual users, we are concerned it may lead to unwanted consequences. For example, it may be applicable to commercial partnerships between OCSSPs and large commercial rightholders. Commercial parties in these situations should enjoy freedom of contract, including the possibility of arbitration.

11.1. Förhandlingsmekanism (13 art.)

Enligt art. 13 i DSM-direktivet ska medlemsländerna säkerställa möjligheten att få hjälp av ett opartiskt organ eller medlare vid avtalsförhandlingar om tillgängliggörande för allmänheten av audiovisuella verk. Vid beredningen har man uppskattat att vår lagstifning inte lägger hinder i vägen för att parter som har svårigheter gällande licensiering ska kunna få hjälp för att nå ett avtal, till exempel genom medlare vid advokatbyrå eller genom Centralhandelskammaren. Instämmer ni i den här bedömningen. Om inte, varför?

-

11.2. Förläggares rättigheter till ersättning (16 art.)

Enligt artikel 16 i DSM-direktivet får medlemsstaterna föreskriva att förläggaren har rätt till en andel av den kompensation som betalats med stöd av överförda rättigheter. Enligt 19 § upphovsrättslagen kan upphovsmannen inte överlåta sin rätt till ersättning för utlåning till någon annan, och rätten till ersättning för utlåning övergår inte till förläggaren med stöd av ett kostnadsavtal. På motsvarande sätt föreskrivs i 26 a § i upphovsrättslagen att den kompensation för privatkopiering som föreskrivs betalas endast till de ursprungliga rättsinnehavarna, och det finns ingen subjektiv rätt till kompensation. Ersättningar som samlas in med stöd av en inskränkning av upphovsrätten till fotokopiering fördelas i praktiken enligt de allmänna principerna för fördelning av upphovsrättsersättningar som godkänts av kollektivförvaltningsorganisationen, vilket också möjliggör betalning av ersättningar till förläggare. Vid beredningen har det inte ansetts nödvändigt att ändra nuläget. Instämmer ni i denna uppfattning? Om inte, varför?

-

11.3. Alternativ tvistelösning (DSM-direktivets 21 art.)

När det gäller det alternativa tvistlösningsförfarandet enligt artikel 21 i DSM-direktivet föreslås inga ändringar i den gällande upphovsrättsregleringen. Vid beredningen har det ansetts att den nuvarande lagstiftningen inte utgör något hinder för tillämpningen av frivilliga alternativa tvistlösningsförfaranden och för att en upphovsman eller utövande konstnär kan bemyndiga t.ex. en organisation som företräder upphovsmän eller utövande konstnärer att handla för deras räkning också i frivilliga alternativa tvistlösningsorgan, såsom skiljeförfarande eller medling. Instämmer ni i denna åsikt? Om inte, varför?

-

12.1. Allmän beskrivning av upphovsrättssystemets betydelse

I propositionens konsekvensbedömning (avsnitt 4.2) beskrivs upphovsrättssystemets betydelse på ett allmänt plan. Till beskrivningen har inte fogats sådan bakgrundsinformation som framgår redan av 1 och 2 kap. i utkastet till proposition, där innehållet i direktiven och behovet av nationell reglering beskrivs. I beskrivningen ingår upphovsrättssystemets samhällsekonomiska betydelse, upphovsrättens betydelse för yrkesmänniskor och företag inom de kreativa branscherna samt i vidare bemärkelse som en del av samhällets informationsförmedling och främjandet av innovationer. Finns det fel eller brister i beskrivningen? Behöver den kompletteras, och i så fall hur?

-

12.2. Propositionens konsekvenser enligt sakområde

a. Förslag som gäller inskränkningar i upphovsrätten och avtalslicens. Finns det fel eller brister i beskrivningen? Behöver den kompletteras, och i så fall hur?

-

b. Konsekvenserna av ändringarna i bestämmelserna om avtalsvillkor (upphovsmäns och utövande konstnärers ställning i avtalsförhållanden). Finns det fel eller brister i beskrivningen? Behöver den kompletteras, och i så fall hur?

-

c. De huvudsakliga konsekvenserna av de föreslagna ändringarna av upphovsrätten till närstående rättigheter (utvidgning av skyddet för utövande konstnärer, tidningsförläggares närstående rättigheter). Finns det fel eller brister i beskrivningen? Behöver den kompletteras, och i så fall hur?

-

d. Konsekvenser av bestämmelserna om ansvar för onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll. Finns det fel eller brister i beskrivningen? Behöver den kompletteras, och i så fall hur?

-

13. Frågor om bedömningen av de grundläggande fri- och rättigheterna

I 12 kap. i utkastet bedöms propositionen utifrån tillgodoseendet av de grundläggande fri- och rättigheterna och lagstiftningsordningen. Finns det brister i analysen, t.ex. saknas det sådan avgörande praxis i grundlagsutskottet eller EU-domstolen som bör beaktas vid bedömningen av ärendet? Om sådan saknas, vad borde läggas till?

-

14. Övriga detaljer som ni vill kommentera

Finns det andra detaljer i propositionen som ni vill kommentera, såsom övergångsbestämmelserna, ikraftträdandet av lagar, uppföljningen och verkställigheten av lagen eller något annat?

-

Sammanfattning av de viktigaste iakttagelserna

Här kan ni, om ni så önskar, ge er en kort sammanfattning av de viktigaste iakttagelserna och ställningstagandena i ert utlåtande.

-

Jern Heidi
Google